

P6_TA-PROV(2005)0235

Samenhang tussen legale en illegale immigratie en de integratie van migranten

Resolutie van het Europees Parlement over de samenhang tussen legale en illegale immigratie en de integratie van migranten (2004/21374(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Europese Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: "Studie naar de samenhang tussen legale en illegale migratie" (COM(2004)0412),
- gezien de mededeling van de Europese Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: "Eerste jaarverslag over migratie en integratie" (COM(2004)0508),
- gezien het Groenboek van de Europese Commissie over een EU-aanpak voor het beheer van de economische migratie (COM(2004)0811),
- gezien het advies van 15 december II. van het Europees Economisch en Sociaal Comité en dat van 24 januari 2005 van het Comité van de Regio's, over de mededeling van de Commissie met als titel "Studie naar de samenhang tussen legale en illegale migratie",
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 januari 2004 over de mededeling van de Commissie inzake immigratie, integratie en werkgelegenheid¹,
- gelet op het Verdrag van Amsterdam, dat de Gemeenschap machten en bevoegdheden inzake immigratie en asielverlening geeft, en gelet op art. 63 van het EG-Verdrag,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere van 14 en 15 december 2001 in Laken van 21 en 22 juni 2002 in Sevilla en 19 en 20 juni 2003 in Saloniki,
- gezien zijn aanbeveling van 14 oktober 2004 aan de Raad en de Europese Raad betreffende de toekomst van de ruimte van vrijheid, veiligheid en gerechtigheid en de wijze om de legitimiteit en doeltreffendheid ervan te versterken²,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 4 en 5 november 2004 in Brussel en het Haags programma dat erin opgenomen is,
- gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A6-0136/2005),

¹ PB C 92 E van 16.4.2004, blz. 390.

² Aangenomen teksten, P6_TA(2004)0022.

- A. overwegende dat de periode die door de Europese raad van Tampere vastgelegd is voor de verwezenlijking van een ruimte van vrijheid, veiligheid en gerechtigheid, verstreken is,
- B. overwegende dat een echt georganiseerd en gecoördineerd Europees migratiebeleid ontbreekt en dat dit ongeregelde immigratie tot gevolg heeft, en dat het nodig is dat de Europese Unie en haar lidstaten omschakelen op geregulariseerde immigratie in samenwerking met derde landen,
- C. overwegende dat de goedkeuring van het Haags programma, dat binnenkort uitgevoerd wordt door het actieplan van de Commissie, de mogelijkheid geeft om voort te bouwen op de resultaten van het programma van Tampere en nieuwe uitdagingen voor de uitbouw van de ruimte van vrijheid, veiligheid en gerechtigheid aan te gaan,
- D. overwegende dat op dit beleidsterrein de samenwerking van de Europese Unie en haar lidstaten met de derde oorsprongs- en transitlanden van de immigranten van het hoogste belang is,
- E. overwegende dat in de betrekkingen met andere landen alle dubbelzinnigheid tussen ontwikkelingssamenwerking en immigratie te vermijden is,
- F. overwegende dat tegen de achtergrond van de uitbreiding een veiliger Europese samenleving - met inachtneming van het Handvest van de grondrechten en de Verdragen - betere controle aan de buitengrenzen en toepassing van het beginsel van wederzijdse solidariteit veronderstelt,
- G. overwegende dat de Unie als gebied zonder binnengrenzen zich van een gemeenschappelijke, samenhangende en doeltreffende benadering van het beheer van de buitengrenzen moet voorzien en een gemeenschappelijk beleid voor de afgifte van visums, asielverlening en immigratie moet ontwikkelen,
- H. overwegende dat de strijd tegen clandestiene immigratie en mensenhandel, en het opzetten van legale immigratiemogelijkheden en de integratie voor de uitgebreide Europese Unie prioriteiten moeten blijven en dat uitbuiting van immigranten door middel van zwart werk en onmenselijke behandeling krachtig beteugeld moeten worden,
- I. overwegende dat de economische immigratie voor de Europese Unie een nieuwe uitdaging betekent waarover het debat opnieuw op gang gebracht is door het bovenvermelde Groenboek, dat voor het einde van dit jaar gevolgd zal worden door een actieprogramma, waarvan te hopen is dat het van gemeenschappelijke en duidelijke regels voor economische immigratie uitgaat,
- J. wijst erop dat Europa behoefte heeft aan een legale en beheerste economische migratie omdat de inkringing van de beroepsbevolking tot een vermindering van het aantal werknemers in de orde van 20 miljoen personen tussen 2005 en 2030 zal leiden, zoals nadrukkelijk gesteld door meerdere studies¹,
- K. stelt met nadruk dat één van de diepere oorzaken van migratie om economische redenen het rechtmatig verlangen van de migranten is om in hun elementaire behoeften te voorzien en

¹ World Economic and Social Survey 2004.

de armoede te ontvluchten en vraagt dat het gemeenschappelijk migratiebeleid rekening houdt met de Europese beleidsvoering voor ontwikkeling, waarvan de voornaamste doelstelling de strijd tegen de armoede is, teneinde de ontwikkeling van derde landen in termen van toegang tot onderwijs en gezondheidszorg te ondersteunen en de andere millenniumontwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken;

- L. overwegende dat het welslagen van de beleidsvoering tegenover de legale immigratie de uitvoering van strategieën vergt die op volledige integratie gericht zijn, rekening houden met ervaringen van anderen en gebruik maken van de ondervinding en medewerking van de sociale economie, en die uitgaan van het respect voor de rechten en van gedeelde plichten van de geïmmigreerde staatsburgers van derde landen die legaal in de Europese Unie verblijven, en die van de ontvangende samenleving, en van onafgebroken dialoog op grond van wederzijds vertrouwen en wederzijdse eerbied, van de mogelijkheden van de instellingen om informatiecampagnes voor de opbouw van een interculturele samenleving te voeren, en van niet aflatend optreden tegen rassendiscriminatie, culturele en economische discriminatie,
- M. overwegende dat een wijziging van het migratiebeleid in de ene lidstaat van invloed is op de migratiestromen en beleidsontwikkelingen in andere lidstaten,
- N. overwegende dat de strijd tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen essentiële bestanddelen van het immigratiebeleid moeten zijn,
- O. overwegende dat het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa in zijn artikel III-268 bepaalt dat de Europese Unie zich bij het ontwerpen van haar immigratie- en asielbeleid laat leiden door de principes van solidariteit en rechtvaardige verdeling van verantwoordelijkheid,
- P. overwegende dat de financiële middelen die de Gemeenschap ter beschikking staan, beperkt zijn en rechtvaardig verdeeld moeten worden over de verschillende onderdelen van het Europees immigratiebeleid,
 - 1. stelt dat het immigratiebeleid van de Unie moet berusten op een algemene en niet een gefragmenteerde benadering, die niet alleen van de behoeften van de arbeidsmarkt in de lidstaten uitgaat, maar vooral van ontvangst- en integratiemaatregelen, de vastlegging van een betrouwbaar statuut en burgerrechten, sociale en politieke rechten voor migranten in heel de Unie;
 - 2. betreurt dat de Raad, vijf jaar na de Europese Raad van Tampere en ondanks de vele beraadslagingen van het Parlement, er niet in geslaagd is om een gemeenschappelijk immigratiebeleid vast te leggen en in plaats daarvan besloten heeft om de unanimitaire regel en de raadplegingsprocedure op heel het terrein van de legale immigratie te handhaven;
 - 3. stelt met nadruk dat er tegenover de immigratie een algemene en samenhangende benadering gevolgd moet worden die uitgaat van wederzijdse aanvulling en versterking van de verschillende beleidsonderdelen die ermee gemoeid zijn, en betreurt dat de Europese benadering dikwijls veel te verbrokkeld is; verheugt zich dan ook over het initiatief van de Commissie en het huidig voorzitterschap van de Raad om een onderling informatie- en vroegtijdig alarmsysteem onder de beleidsverantwoordelijken van de lidstaten voor

immigratie en asielverlening op te zetten waar het zelf als Europees Parlement volledig bij betrokken wordt;

4. benadrukt dat daadwerkelijke ontwikkeling van en gemeenschappelijk beleid inzake immigratie en asiel een van de prioritaire projecten in de opbouw van Europa is, zoals vastgesteld door het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa;
5. vraagt de Commissie om samen een aanvang te maken met denkwerk voor betere coördinatie van alle structuren en instanties voor de beheersing van de migratiestromen en om toe te zien op goede gebruikmaking en degelijke spreiding van de overeenkomstige financiële programma's;
6. betreurt dat de maatregelen die de Raad en de lidstaten tot nog toe getroffen hebben om de migratiegolven te beheersen, veeleer repressieve controlemaatregelen als een positieve en vooruitziende beleidsvoering geweest zijn; wijst erop dat strategieën tegen de armoede, om de levens- en arbeidsomstandigheden te verbeteren, om werkgelegenheid tot stand te brengen en de opleidingsmogelijkheden uit te breiden in de landen van oorsprong op lange termijn de migratiebewegingen helpen normaliseren;
7. vraagt de Commissie, de lidstaten en de landen van oorsprong om onder hun bevolking bewustmakings- en informatiecampagnes voor de verschillende vormen van immigratiebeleid, integratiebeleid en strijd tegen racisme en xenofobie te voeren, want het gebrek aan informatie over legale immigratiemogelijkheden wordt uitgebuit door de maffia's van de mensenhandel; meent dat samenwerking met de landen van oorsprong voor informatie en om uitbuiting van personen te voorkomen, van het allergrootste belang is, met op de eerste plaats aandacht voor sociale integratie en culturele uitwisseling;
8. acht het van het allerhoogste belang om zoveel mogelijk aandacht te besteden aan de mogelijkheden van immigratie in het algemeen raamwerk van een Europese beleidsvoering voor gezamenlijke ontwikkeling met de medewerking van de samenlevingen van oorsprong en de ontvangende samenlevingen, en de netwerken in de diaspora;
9. benadrukt dat de Europese Unie, om zo goed mogelijk gebruik te maken van de mogelijkheden van immigratie, concrete oplossingen voor het verlies aan intellect moet voorstellen en de lidstaten moet aanmoedigen om het overmaken van geld door immigranten naar hun land van oorsprong te vergemakkelijken;
10. herinnert aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle lidstaten voor de beheersing van de migratiestromen tussen noord en zuid, enerzijds - meer bepaald aan de zuidkant - om de clandestiene immigratie en de mensenhandel te bestrijden, en anderzijds - meer bepaald aan de noordkant - om de economische voorwaarden voor de sociale ontwikkeling van derde landen tot stand te brengen en te zorgen voor degelijke opvang met eerbiediging van de menselijke waardigheid;
11. pleit voor integratie van het migratievraagstuk in het buitenlands beleid van de Europese Unie; vraagt de lidstaten om de diepere oorzaken van immigratie te lijf te gaan door met de ontwikkelingslanden partnerschapsrelaties aan te gaan die op echte dialoog berusten, maar onderlijnt dat ontwikkelingsamenwerking en economische partnerschappen niet voldoende zijn om de diepere oorzaken van immigratie te lijf te gaan;

12. beveelt de Raad aan passende initiatieven te nemen zodat de mensen die verantwoordelijk zijn voor de immigratie in elke lidstaat, dezelfde rang hebben en onder hetzelfde ministerie ressorteren;
13. benadrukt dat het een politieke rol moet vervullen, onder meer door de Commissie te wijzen op de maatregelen inzake migratie die gereguleerd moeten worden door gemeenschappelijke voorschriften, als cruciale stadia in de totstandbrenging van een effectief gemeenschappelijk beleid inzake migratie;
14. herinnert eraan dat het van belang is dat de Europese Unie bepalingen voor gezamenlijke beheersing van de migratiestromen en verplichte terugname in geval van illegale immigratie laat opnemen in alle associatie- en samenwerkingsovereenkomsten die ze afsluit;
15. wijst er toch op dat ontwikkelingssamenwerking weliswaar een noodzakelijk hulpmiddel is om de oorzaken van de migratiestromen aan de wortel te bestrijden, maar dat het een aanvullend hulpmiddel blijft en niet de beleidsvormen van de Europese Unie voor integratie en legale migratie kan vervangen;
16. vraagt de lidstaten om de personeelsbezetting en financiële middelen van hun consulaire vertegenwoordigingen in derde landen, die als land van oorsprong fungeren, uit te breiden om kandidaat-emigranten te informeren over de legale toelatingsmogelijkheden voor werkzoekenden, studenten en onderzoekers; vraagt de Commissie om te zorgen voor betere coördinatie van de diplomatieke en consulaire diensten van de lidstaten die in hetzelfde land werkzaam zijn, vooral om de immigrant op het land te richten dat belang stelt in zijn beroepsprofiel en de emigratie naar de landen met reële opvangmogelijkheden te sturen; stelt voor om o.a. gebruik te maken van de programma's ARGO en AENEAS;
17. meent dat de strijd tegen clandestiene immigratie en grenscontrole niet meer dan één van de aspecten van de beleidsvoering van de Europese Unie tegenover derde landen mogen zijn en dat er een actief ontwikkelingsbeleid van de landen van oorsprong gevoerd moet worden om de nadelige gevolgen van emigratie zo gering mogelijk te houden; vindt dat de Europese Unie haar immigratiebeleid niet enkel uit economisch oogpunt mag bekijken, maar ook de redenen die een emigrant ertoe aanzetten om zijn land te verlaten in de rekening moet betrekken;
18. meent dat een geïntegreerd beleidssysteem voor de buitengrenzen moet uitgaan van doorgedreven harmonisering van de afgifte van visums, actieve deelname van het Europees agentschap voor de grenzen, samen met de oprichting van een Europees fonds voor de grenzen, en uitgebreide samenwerking op consulaire vlak in het vooruitzicht van de oprichting van gezamenlijke consulaire posten;
19. acht het absoluut noodzakelijk om bij de controle aan de buitengrenzen en in de strijd tegen illegale immigratie de solidariteit te versterken, vooral met de nieuwe lidstaten;
20. onderstreept dat alle maatregelen om clandestiene immigratie te ontmoedigen en controle op de buitengrenzen te houden, ook als ze in samenwerking met derde landen uitgevoerd worden, de waarborgen en grondrechten van de individuele persoon moeten eerbiedigen, zoals ze neergelegd zijn in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het

Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens (EVRM), vooral het asielrecht en het recht om niet teruggestuurd te worden naar hun land ("non-refoulement");

21. stelt nogmaals dat legale immigratie geen einde zal maken aan alle illegale immigratie en dat de redenen om naar de Europese Unie te komen complex zijn; leeft dan ook in de overtuiging dat er speciale aandacht besteed moet worden aan de strijd tegen de mensenhandel en immigranten die het slachtoffer van mensenhandel zijn, vooral kwetsbare personen, meer in het bijzonder vrouwen en minderjarigen, en dat de strijd tegen de mensenhandelaars, voor de Europese Unie een prioriteit moet zijn; verheugt zich over het feit dat de Europese Commissie eerlang een speciaal beleidsplan voorlegt, dat rekening moet houden met de noodzakelijke samenwerking met de landen van oorsprong en de doorgangslanden;
22. erkent dat veel vrouwen die slachtoffer zijn van mensensmokkel als illegale immigranten op het grondgebied van de Europese Unie wonen en dat zij in meerderheid verstoken blijven van juridische of sociale bescherming; verzoekt de lidstaten hun situatie te erkennen en te overwegen of een permanent verblijfsrecht in overeenstemming met hun nationale wetgeving kan dienen als geschikt middel voor de bestrijding van mensensmokkel;
23. herinnert eraan dat goede bewustmaking van de verantwoordelijkheid van de vervoerders en van de autoriteiten van de landen van oorsprong, uitbreiding van de wettelijke repressieve mogelijkheden tegen netwerken van mensensmokkelaars in het strafrecht, en bestrijding van zwartwerk en mensenhandel en blootlegging van corruptie in overheidsdiensten, integraal deel uitmaken van de strijd tegen clandestiene immigratie, die op een blijvend hoog niveau van politionele en gerechtelijke samenwerking moet berusten; vraagt de Europese Unie en haar lidstaten dan ook om krachtdadig strijd tegen zwartwerk door immigranten te voeren aan de hand van een arsenaal aan strafrechtelijke maatregelen tegen bedrijven in overtreding, door uitbreiding van beschikbaar personeel voor controlemaatregelen en bescherming van de slachtoffers;
24. wijst er wel op dat die maatregelen met volledige eerbiediging van de grondrechten doorgevoerd moeten worden, met inbegrip van het asielrecht;
25. meent dat de lidstaten inspanningen moeten leveren om de sluier van de onregelmatige werkgelegenheid te lichten, meer in het bijzonder in het huishoudelijk werk en de gezinshulp, sectoren waar een groot aantal migrantenvrouwen werken; meent dat er een nieuwe formule gevonden moet worden zodat de gezinnen die dergelijke personen in dienst hebben een juridische oplossing kunnen vinden om voor hun sociale dekking te zorgen;
26. vraagt de Raad en de Commissie om voor het terugsturen van onregelmatige immigranten na te denken over de uitvoering van de bestaande en de beleidsopties voor toekomstige overeenkomsten; wijst op de verantwoordelijkheid van de landen van oorsprong en de doorgangslanden voor het terugnemen van illegale immigranten en pleit voor een Europees terugkeerbeleid met eerbied voor de waardigheid en fysieke integriteit van de menselijke persoon in overeenstemming met het EVRM en de Conventie van Genève;
27. herhaalt zijn uitdrukkelijke verwerping van het idee om opvang- of detentiekampen voor immigranten zonder papieren of asielzoekers op te richten buiten de grenzen van de Europese Unie in de streken waar de immigranten van afkomstig zijn;

28. stelt met nadruk dat de tijdelijke opvangcentra binnen en buiten de Europese Unie ook in overeenstemming met de Conventie van Genève bestuurd moeten worden;
29. deelt met de Europese Commissie de gedachte dat massaregularisering van illegale immigranten geen oplossing voor illegale immigratie is en bij ontstentenis van een gemeenschappelijk systeem voor immigratie en asielverlening een eenmalig en uitzonderingskarakter moet blijven dragen omdat het geen oplossing voor de echte fundamentele problemen betekent; vraagt de Europese Commissie om studiewerk naar de goede beleidspraktijken van de lidstaten te verrichten, die in een systeem van wederzijdse informatie en vroegtijdige waarschuwing aangewend moeten worden;
30. wijst erop dat massaregularisering van illegale immigranten rekening moet houden met economische, demografische en culturele overwegingen en vraagt om de weerslag van de voorbije regulariseringscampagnes van de lidstaten te onderzoeken;
31. denkt dat legale migratie van groot belang is om de Europese kenniseconomie te versterken en de economische ontwikkeling vooruit te helpen;
32. meent dat de algemene Europese strategie tegenover de economische migratiebewegingen voorrang moet geven aan georganiseerde vormen van migratie en vooral de bilaterale overeenkomsten met de landen van oorsprong tot beheersing van de migratiestromen moet versterken; onderlijnt dat regulariseringsprocedures van belang zijn in de strijd tegen zwartwerk, om illegale migranten in de samenleving te integreren en te vermijden dat ze uitgebuit kunnen worden;
33. acht het nodig om in de lidstaten - naargelang van hun opvangcapaciteit - legale immigratiekanalen in te stellen om demografische en economische redenen en omdat ze de illegale immigratie misschien kunnen helpen terugdringen;
34. begroet met instemming de maatregelen die de Commissie beloofd heeft om de speciale impact van illegale immigratie op de ultraperifere regio's tegen te gaan¹, die door hun geografische ligging, geringe oppervlakte en afgelegenheid bijzonder kwetsbaar zijn voor illegale migratiebewegingen;
35. vraagt de lidstaten deel te nemen aan het denkwerk waar de Europese Commissie met haar Groenboek de aanzet toe gegeven heeft, over de na te streven coördinatiegraad en de toegevoegde waarde van een Europese wetgeving, met inachtneming van de nationale bevoegdheid van de lidstaten het aantal immigranten vast te stellen dat aanvaardbaar is;
36. maakt zich ongerust over het feit dat er in de landen van het Middellandse- Zeegebied op aanvraag van bepaalde lidstaten centra voor "eerste opvang" van immigranten die zich naar het grondgebied van de Europese Unie begeven opgericht worden, en dat die centra de personen in kwestie niet de minimumwaarborgen voor de eerbiediging van de grondrechten bieden; herinnert eraan dat de beheersing van de migratiestromen niet uitsluitend uit veiligheidsoverwegingen mag gebeuren maar ook van begeleiding naar duurzame sociale ontwikkeling moet uitgaan;

¹ COM(2004)0343, paragraaf 2.3.1. en COM(2004)0628.

37. beseft wel dat de lidstaten verantwoordelijk zijn voor het vaststellen van het aantal staatsburgers van derde landen op hun grondgebied, maar steunt het idee om bij algemene schattingen ook personen in de rekening te betrekken die een verblijfsvergunning om andere redenen dan voor het uitoefenen van een economische activiteit gekregen hebben, zoals vluchtelingen, personen die onder een vervangende beschermingsregeling of een regeling voor gezinshereniging vallen, alsook minderjarigen die de arbeidsgeschikte leeftijd bereikt hebben die gewaarborgde toegang tot de arbeidsmarkt moeten krijgen;
38. betreurt dat het voorstel voor een richtlijn inzake de immigratie om redenen van werkgelegenheid uiteindelijk tot geen resultaat geleid heeft en onderschrijft de keuze van de Commissie in haar Groenboek om een gemeenschappelijk kader van minimumnormen voor de toelating van staatsburgers van derde landen, zowel voor werk in loondienst als voor zelfstandige beroepen, vast te leggen;
39. verwelkomt de mogelijkheid om de toelatingsformaliteiten soepeler en doeltreffender te maken, onder meer door de introductie van een verblijfsvergunning voor arbeidsdoeleinden; pleit voor gebruikmaking van communautaire projecten naar het model van EURES om uitwisseling van informatie onder de lidstaten over arbeidsmogelijkheden voor staatsburgers van derde landen, die in de Unie verblijven, aan te moedigen;
40. vraagt de Commissie om vooruitzichten voor de behoeften aan bijkomende arbeidskrachten op korte en middellange termijn in de verschillende lidstaten op te stellen; vraagt de lidstaten om de Commissie statistische vooruitzichten te bezorgen zodat deze deugdelijke vooruitzichten over de behoeften aan arbeidskrachten in de Unie kan opstellen;
41. vraagt de Commissie en de lidstaten om een permanente dialoog te onderhouden met de ngo's die zich met immigratie bezig houden om hun mening te vragen over onderwerpen die verband houden met immigratie, om ze te steunen in hun activiteiten voor de bijstand van immigranten en voor onderzoek;
42. acht het dringend geboden om te komen tot immigratiemaatregelen die beter afgestemd kunnen worden op de arbeidsmarkten om te voorkomen dat de binnenlandse arbeidsmarkt ontregeld wordt door laag betaalde en clandestiene werknemers en om te voorkomen dat het evenwicht tussen de beroepsactieve en niet-beroepsactieve bevolking verstoord wordt, en vraagt de lidstaten om de regionale en plaatselijke overheidsdiensten, de regionale werkgelegenheidsdiensten en de sociale partners, de beroepsverenigingen, de vrijwilligersorganisaties die op het terrein werkzaam zijn en de opvangstructuren bij de besluitvorming over het aantal vreemde werknemers dat toegelaten wordt, te betrekken;
43. vraagt de lidstaten om speciale gecombineerde arbeids- en verblijfsvergunningen in te voeren die aanwerving van seizoenarbeiders en arbeidskrachten met tijdelijke opdracht vergemakkelijken;
44. wijst er in het bijzonder op dat de Europese Unie zich veel meer moet inspannen voor de strijd tegen de armoede in de landen van oorsprong van de migratiebewegingen om de millenniumontwikkelingsdoelstellingen te verwezenlijken, onder andere door een stevig en evenwichtig onderwijssysteem te helpen oprichten en hulp te verlenen voor de ontwikkeling van de plaatselijke economie;

45. spoort de lidstaten aan om in hun nationaal immigratiebeleid bilaterale overeenkomsten af te sluiten met de grote emigratielanden om aan de Europese behoeften aan arbeidskrachten tegemoet te komen of nieuwe legale migratiemogelijkheden te openen, zodat het migratieverkeer beter georganiseerd en doorzichtiger wordt en hun relaties met derde landen door nauw partnerschap verbeteren; benadrukt ook dat het sluiten van bilaterale overeenkomsten voor de beheersing van de migratiebewegingen met de landen van oorsprong de mogelijkheid bieden om met die landen een echt partnerschap in de gemeenschappelijke strijd tegen clandestiene immigratie en mensenhandel aan te gaan, vooral om zwakkere groepen te beschermen, zoals vrouwen en kinderen;
46. vraagt de lidstaten om een debat op gang te trekken over het bovenvermelde Groenboek en de Europese Commissie regelmatig op de hoogte te brengen van hun nationaal immigratiebeleid;
47. benadrukt dat integratie van immigranten van het grootste belang is en vraagt uitvoerige maatregelen om te zorgen voor hun opname in de arbeidsmarkt en hun sociale, economische en politieke rechten te verzekeren, die van even groot belang zijn om de doelstellingen van Lissabon voor groei en concurrentievermogen te verwezenlijken;
48. herinnert eraan dat integratie een nationale bevoegdheid van de lidstaten is en rechten en plichten veronderstelt, zowel van de kant van de ontvangende samenleving als van de immigrant; vraagt de lidstaten om hun nationale beleidsvoering op elkaar af te stemmen aan de hand van de open coördinatiemethode en uit te gaan van de gemeenschappelijke basisprincipes die onlangs aangenomen zijn door de Raad;
49. benadrukt dat coördinatie van de verschillende nationale beleidsmaatregelen niet in de plaats van een Europees integratiebeleid kan treden en vraagt de lidstaten om minimumcriteria voor zo'n integratiebeleid op te stellen;
50. benadrukt dat het van belang is om het aanleren van de taal van de ontvangende samenleving, opvoeding tot burgerzin en onderwijsprogramma's, o.a. over de gelijkheid van man en vrouw, aan te moedigen en de integratie op de werkvloer, de strijd tegen gettovorming en politieke deelname aan plaatselijke verkiezingen te bevorderen; heeft een goede indruk van de opvangprogramma's van bepaalde lidstaten met wederzijdse inzet van het ontvangend land en de nieuwkomers; wenst immigranten door middel van symbolische verbintenissen tot eerbied voor de fundamentele waarden van de Unie aan te zetten en spoort de lidstaten aan om geïntegreerde immigranten beter bij hun integratiebeleid te betrekken door de omgang van immigranten met de autochtone bevolking aan te moedigen;
51. meent dat een actief integratiebeleid tegenover staatsburgers van derde landen die wettelijk in de Europese Unie verblijven o.a. duidelijke regels voor het wettelijk statuut van buitenlandse ingezetenen moet vastleggen die hun recht op behoorlijk bestuur waarborgen, regelmatige integratie in de arbeidsmarkt mogelijk moet maken, staatsburgers van derde landen moet verplichten om opleidingen in de nationale taal of talen van de ontvangende lidstaat bij te wonen, hun het recht moet geven om onderwijs te volgen en hun opleidingstitels te laten erkennen, hun toegang tot sociale en gezondheidsdiensten moet verschaffen, het nodige moet doen om hun aanvaardbare levensomstandigheden in de steden en gemeenten aan te bieden en voor deelname van immigranten aan het sociaal, politiek en cultureel leven moet zorgen;

52. vraagt de lidstaten en instellingen van de Europese Unie om de deelname van buitenlandse staatsburgers zonder stemrecht, die legaal in de Europese Unie verblijven, aan het openbaar en politiek leven aan te moedigen, vooral aan de hand van degelijke mechanismen voor informatie en vertegenwoordiging; vraagt alle lidstaten om de Europese overeenkomst over de deelname van vreemdelingen aan het openbaar leven op plaatselijk niveau te ratificeren;
53. vraagt alle lidstaten met aandrang om de Internationale Conventie inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden van de VN te ratificeren;
54. meent dat de strijd tegen discriminatie, racisme en vreemdelingenhaat een van de belangrijkste onderdelen van het integratiebeleid vormt; vraagt de lidstaten om zich in te zetten voor de verspreiding onder de Europese burgers van de ontvangst-, integratie en sociale participatiecultuur, om een multiculturele maatschappij tot stand te brengen en om bij elke beleidsdaad of elk optreden van de instellingen te voorkomen dat het principe van ontvangst en non-refoulement geschonden wordt, en om de twee richtlijnen daarover zo spoedig mogelijk om te zetten in nationaal recht; en verheugt zich over het initiatief van de voorzitter van de Raad om het voorstel van kaderbesluit voor de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat opnieuw ter sprake te brengen; vraagt om na de nieuwe beraadslagingen bij de Raad opnieuw over het kaderbesluit geraadpleegd te worden;
55. is verontrust over het toenemende aantal gevallen van erwraak, vervolging en rechtsschending tegen vrouwelijke migranten op grond van religieus fanatisme en onmenselijke tradities en verzoekt de Commissie en de Raad dringend, hiertegen krachtiger op te treden en de bescherming voor de bedreigde vrouwen te waarborgen;
56. vraagt de lidstaten om overeenkomsten met de landen van oorsprong van de immigranten af te sluiten zodat de overdracht van verworven rechten in de sociale zekerheid gewaarborgd is;
57. meent dat de internationale gemeenschap zich nog niet bewust is van de mogelijkheden van financiële transfers van migranten naar hun land van oorsprong om hun ontwikkelingsbeleid te ondersteunen en vraagt de Commissie om vrijwillige transfers van een deel van het loon naar het land van oorsprong praktisch gemakkelijker te maken door de kosten van financiële verrichtingen zo laag mogelijk te houden, zoals voorgesteld in het bovenvermeld Groenboek;
58. vraagt de Raad om een pro-actievere houding aan te nemen en aan de hand van deze voorstellen een doelmatig Europees immigratiebeleid te ontwerpen dat tegemoet komt aan de uitdagingen waar de Europese Unie het hoofd aan te bieden heeft;
59. verzoekt zijn Voorzitter om deze resolutie te laten toekomen aan de Raad, de Commissie, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.